

Anonieme Notulen Digitaal Masterforum 8 december 2021

Datum: 08-12-2021

Plaats: ZOOM

Aanvang: 14:00u

Aanwezigen:

Bestuur Co-Raad VU 2021-2: Dana Brull, Suzanne de Jong, Anne Hoffman, Marleen van der Schouw, Robin van den Borg, Daphne Struik, Tessa Engelberts, Fleur Hoving.

Studentorganen: Daniël van den Kroonenburg (studentassessor), Celine van der Hulst (FSR), Dominique van Anrooij (FSR), Noureddine Achbab (FSR).

Opleiding: Hester Daelmans (hoofd masteropleiding geneeskunde), Karin Reefman (coördinator masteropleiding geneeskunde), Jochen Bretschneider (coschapcoördinator KNO), Renate van den Belle- van den Berg (examinatorcoördinator wetenschappelijke stage), Albert Wenisch (coördinator intervisieonderwijs), Susanne van der Velde (coschapcoördinator heekunde), Renate Dekker (studieadviseur).

Studenten (n=26).

1. Opening

Het digitale masterforum werd om 14.04u geopend. De aanwezigen vanuit de opleiding stellen zich kort voor.

2. Thema's

Werktijdenregeling

Er wordt een onderzoek van De Geneeskundestudent gepresenteerd waarin werd gepeild hoeveel tijd per week de gemiddelde student aan de studie besteedt. De gemiddelde studietijd is 46 uur/week. Uit hun enquête komt dat bij coassistenten in het VUmc er over het algemeen op coschaplocaties goed aan deze maximale studietijd van 46 uur/week wordt gehouden. De tijd die wordt besteed aan zelfstudie loopt echter op tot 10 uur/week, waardoor de maximale studietijd toch wordt overschreden.

Via een poll wordt de mening van de aanwezigen gevraagd over onderstaande onderwerpen:

- *Hoeveel uur per week ben je gemiddeld aanwezig op coschap?*
 - Tussen de 40 en 50 uur per week aanwezig = 86%.
 - Tussen de 50 en 60 uur per week aanwezig = 14%.
- *Hoeveel uur per week besteed je gemiddeld aan zelfstudie?*
 - Tussen de 5 en 10 uur per week zelfstudie = 61%.
 - Minder dan 5 uur per week zelfstudie = 29%.
 - Tussen de 10 en 15 uur per week zelfstudie = 11%.
- *Ik heb regelmatig het gevoel geen tijd over te houden voor ontspanning*
 - Ja = 64%.
 - Nee = 36%.
- *Ik was op de hoogte van het bestaan van de werktijdenregeling & wist waar deze te vinden.*

- Ik ben op de hoogte van het bestaan van de werktijden en weet waar deze te vinden is = 64%.
- Ik wist niet van het bestaan van de werktijdenregeling af = 18%.
- Ik wist niet waar ik de werktijdenregeling kon vinden = 18%.
- *Ik heb wel eens een coschap gehad waar ze zich niet hielden aan de werktijdenregeling.*
 - Nog nooit een coschap gehad waarbij de werktijdenregeling werd overschreden = 46%.
 - Meermaals een coschap gehad waarbij de werktijdenregeling werd overschreden = 39%.
 - Eenmalig een coschap gehad waarin de werktijdenregeling werd overschreden = 14%.

De aanwezigen gaan in discussie over de volgende stelling: *“Als co-assistent ben je zelf verantwoordelijk voor het houden aan de werktijdenregeling, je moet je eigen grenzen aangeven.”*

- Een coassistent benoemt dat het voor coassistenten mogelijk moet worden gemaakt om alle bezigheden binnen 46 uur te moeten afronden. Daarbij wordt benoemd dat sommige coassistenten vrijwillig langer willen blijven op een coschap, wat ook mogelijk moet zijn. Het is echter niet de bedoeling dat coassistenten meer dan 46 uur per week aanwezig moeten zijn op het coschap én daarbuiten ook nog zelfstudie moeten inplannen. Deze verantwoordelijkheid ligt enerzijds bij de coassistent zelf en anderzijds ook bij de artsen/coschaplocatie om de mogelijkheid te bieden om onder coschaptijd te studeren.
- Tijdens het coschap krijg je de verantwoordelijkheid over een aantal patiënten. Op zo'n moment kun je niet zeggen dat je eerder/op tijd weggaat bij een coschap. Ook zijn er gevallen waarbij je moet wachten op de beoordeling van een opleider, waardoor je later dan je oorspronkelijke eindtijd nog op het coschap bent.
- Een student benoemt dat het lastiger is om te ontspannen in deze tijden met de COVID-19-maatregelen. Ook zullen sommige studenten überhaupt weinig tijd hebben om te ontspannen, omdat zij een bijbaantje hebben om de studie te bekostigen.
- De bijkomende toetsen zoals de farmacotherapie toetsen en essay maken dat de vrije tijd buiten het coschap niet als vrije tijd benut kan worden. De deadline voor het essay valt bijvoorbeeld ook in de vakantie, waardoor deze niet als een vakantie aanvoelt. Aan de andere kant geven coassistenten ook aan dat de deadline van het essay ruim van tevoren bekend is en dat het schrijven ervan niet een hele week hoeft te duren en niet perse tijdens het coschap geschreven hoeft te worden.
- De opleiding geeft aan dat het essay ooit is opgesteld om een interessante casus vanuit de coschappen te verwerken tot een essay. Een coassistent benoemt dat binnen het rooster er veel vrije weken zijn ingeroosterd, waarin er dan ook deadlines voor bijvoorbeeld een essay zijn gesteld. Zij vraagt zich af of dit door de opleiding daadwerkelijk als vakantie wordt gezien of als 'roostervrije' weken. Mevr. Reefman reageert dat deze weken als vakantie worden beschouwd en dat de deadlines voor het essay al ruim van tevoren worden gesteld. Deze vallen inderdaad in de vakantie, maar dit kan de student voor zijn door een haalbare planning te maken. Een coassistent geeft aan al ruim 45 uur op coschap aanwezig te zijn. Als hiernaast ook nog het essay moet worden gemaakt, is dit niet haalbaar, zelfs niet met een goede planning.
- Een coassistent geeft aan dat het essay in masterjaar 1 vervelend getimed is. De coschappen interne geneeskunde en heelkunde worden als zwaar ervaren, waardoor er weinig energie is om daarnaast nog een essay te schrijven. Daardoor wordt het doorgeschoven naar een vrije week.
- Tevens wordt er geopperd dat naast het essay ook nog veel tijd gaat zitten in PICO's, CAT's, het maken van je portfolio, casuïstiek voorbereiden voor MKR, voorbereiden van farmacotherapie etc.

- Reistijd wordt ook genoemd als een punt die een grote rol speelt bij weinig vrije tijd.
- In masterjaar 3 gaat veel tijd zitten in het regelen van stages en het solliciteren voor banen.
- Mevrouw Daelmans vraagt of de coassistenten tijd of ruimte ervaren om tijdens het coschap zelf te studeren. De studenten reageren als volgt:
 - Op veel coschaplocaties is het niet geaccepteerd om zelfstudie te doen onder coschaptijden. Er wordt ook gevreesd dat dit in de beoordeling terug te horen is.
 - Vaak is hier ook simpelweg geen tijd voor.
 - In rustige tijden op het coschap wordt de coassistent ook verschillende andere taken gegeven.
- Er wordt gevraagd of de coassistenten dan het MKR bijvoorbeeld niet meer zouden willen doen of een andere opzet zouden willen hiervan. Een coassistent geeft aan dat zij het wel fijn vindt om tijdens de laatste week tijd te krijgen om aan deze casuïstiek te werken. Mevrouw Daelmans geeft aan dat het oorspronkelijke idee achter de MKR's was dat coassistenten deze casuïstiek tijdens het coschap opstellen en verwerken en daarbuiten niet meer hoeven te leren. De andere taken zoals presentaties en referaten zijn om extra leerstof tot je te nemen. Veel coassistenten geven aan dat er voor de MKR's nog veel uitgeweid moet worden buiten de casuïstiek om en dat hier wel degelijk zelfstudie voor nodig is. Je haalt meer uit je coschappen als er meer tijd is om te studeren en de diepte in te gaan. Een coassistent geeft aan dat er inderdaad interessante casuïstiek wordt gevonden tijdens het coschap en dat er tijd is om deze casus kort op te stellen. Echter is er onvoldoende tijd om dieper op deze casuïstiek in te gaan.
- Op verschillende coschaplocaties worden er studieochtenden gegeven. De opleiding vindt dit jammer, omdat er al weinig patiënten worden gezien op de werkvloer. Ook horen ze vaak terug in de evaluaties dat coassistenten te weinig patiënten zien. Daarom vinden zij het vervelend als er standaard een studieochtend wordt ingepland. Een coassistent geeft aan dat het mogelijk beter zou zijn als er standaard studie-uren thuis worden ingepland.
- De opleiding geeft aan dat de werktijdenregeling op vuweb.vu.nl staat. Je kan 'werktijdenregeling' als zoekterm invullen. De opleiders krijgen deze informatie regelmatig opnieuw toegestuurd. Hierin staan ook data van VGT en symposia. Opleiders zijn dus op de hoogte van de verplichtingen van de coassistenten.
- De opleiding geeft aan dat de grens van 46 uur/week een maximaal aantal uren is, geen richtlijn. De reistijd wordt hierin niet meegenomen. De opleiding heeft zelf geen invloed op de roosters van de coschappen, maar toetsen deze regelmatig. De roosters voldoen vaak wel aan het maximum van 46 uur/week.

#Zouikwatzeggen-app

Er wordt een enquête van De Geneeskundestudent besproken, waaruit blijkt dat 10-20% van de geneeskundestudenten ooit grensoverschrijdend gedrag heeft meegemaakt. Er wordt een filmpje getoond over de #zouikwatzeggen-app en er wordt uitleg gegeven over het doel van deze app.

Via een poll wordt de mening van de aanwezigen gevraagd over onderstaande onderwerpen:

- *Heb je wel eens de zou ik wat zeggen app gebruikt?*
 - Nee, geen idee dat dit bestond = 33%.
 - Nee, geen situaties meegemaakt die geschikt waren om te melden = 44%.
 - Nee, maar wel situaties meegemaakt die gemeld hadden moeten worden maar niet gedaan wegens onzekerheid wat er met de melding gebeurt = 22%.
 - Ja, wel eens een melding gedaan = 0%.
- *Ik maak situaties mee waar anderen van schrikken/die anderen niet normaal vinden als ze die horen maar die ik zelf eigenlijk 'normaal' vind.*
 - Ja = 44%.
 - Nee = 56%.

- *De situatie moet heel ernstig (aanranding, discriminatie etc) zijn voor ik deze zou melden.*
 - Ja = 63%.
 - Nee = 37%.
- *Ik vind het moeilijk om ongewenst gedrag tijdens mijn coschap aan te kaarten ik doe dit liever als mijn coschap voorbij is.*
 - Ja, liever ongewenst gedrag aankaarten nadat het coschap voorbij is = 81%.
 - Nee, ik zou tijdens het coschap ongewenst gedrag al aankaarten = 19%.
- *Ik meld geen ongewenst gedrag na afloop van mijn coschap omdat ik er zelf dan toch niks meer aan heb.*
 - Ik zou ongewenst gedrag wel aankaarten = 85%.
 - Ik zou ongewenst gedrag niet aankaarten = 15%.

De aanwezigen reageren op de volgende stelling: “Soms zijn er situaties op coschappen die niet leuk zijn maar dit hoort erbij en zou ik niet melden.”

- Dhr. Bretschneider vraagt zich af waarom er een app nodig is voor coassistenten om hun mening te laten horen. Hij is van mening dat coassistenten (met elkaar) er wat van moeten zeggen. Dit is iets wat bij de professionele ontwikkeling van een arts hoort. Hij verzoekt de coassistenten om bij een melding de melding zo rationeel/concreet mogelijk te maken, zonder de emotie de overhand te laten nemen. Hierdoor kan de betreffende arts/vakgroep er beter wat mee.
- Een coassistent zegt dat ooit een grensoverschrijdende reactie van een patiënt te hebben gekregen. Op dat moment is de arts voor de coassistent opgekomen en heeft de coassistent geen melding hoeven te doen via de app.
- Mevr. Van der Velde vindt het top dat er een dergelijke app bestaat. Hoe meer studenten kunnen melden, des te beter het is. Zij vindt het vervelend om achteraf in de evaluaties over grensoverschrijdende situaties te moeten lezen, omdat de arts/vakgroep er dan niets meer aan kan doen. Zij wil meegeven dat elke melding van belang is, ongeacht of deze via de app, evaluatie, mail of studieadviseurs wordt gedaan.
- Mevr. Daelmans benadrukt dat studenten alleen een melding van grensoverschrijdend gedrag op de werkvloer moeten doen als zij zichzelf daar veilig bij voelen.
- Een coassistent geeft aan de hiërarchie op de werkvloer te merken, waardoor niet laagdrempelig een melding gemaakt kan worden. De coassistent kent een andere coassistent die buiten werktijd om berichtjes van een chirurg ontving. Hier is geen melding van gemaakt vanwege angst voor de consequenties op de eindbeoordeling. In een andere casus was de coassistent getuige van grensoverschrijdend gedrag richting een patiënt. Het was moeilijk om als coassistent hier wat van te zeggen, omdat het niet duidelijk was weet of dit kon in de rol als coassistent. Aan het einde van het coschap heeft de coassistent dit wel besproken.
- Dhr. Wenisch is een groot voorstander van de app, omdat het voor sommige mensen drempelverlagend kan werken. Hij benoemt dat coassistenten jong zijn en het gevoel hebben onderaan in de hiërarchie te staan. Tijdens de training ‘Weerbaarheid’, welke de meeste coassistenten hebben gehad, blijkt al hoe moeilijk het is om weerbaarheid te tonen richting een acteur. Hij wil de app graag onder de intervisiedocenten verspreiden, zodat (het bestaan van) deze app tijdens de intervisiemomenten wordt besproken met de coassistenten.
- Een coassistent geeft aan tijdens de eindbeoordeling zelf het cijfer te mogen kiezen, zonder dat de eindbeoordelaar de beoordelingsformulieren had gelezen. De coassistent heeft hier wat van gezegd en dit is toen goed opgepakt door de betreffende arts. De coassistent heeft daarnaast heeft een situatie meegemaakt waarin er een seksueel getinte opmerking werd gemaakt, waarbij de directe collega's van de betreffende arts om het grapje moesten lachen. Hierdoor kreeg de coassistent het gevoel dat dit vervolgens niet meer kon aangekaart kon worden bij de artsen.

- Mevr. Reefman benoemt dat coassistenten ook de studieadviseurs of de coördinator van de coschaplocatie kunnen benaderen. Zij hoort ook vaak dat coassistenten denken dat er niets met meldingen wordt gedaan. De opleiding leest echter alle meldingen en pakt alle meldingen op. Een terugkoppeling geven is vaak moeilijk, omdat meldingen anoniem worden gedaan. De opleiding is wel bezig om te kijken hoe dit verbeterd kan worden.
- Een coassistent weet dat er in het OLVG een ANIOS en een specialist als vertrouwenspersoon zijn aangesteld. Het gevoel dat er iemand is waarbij je terecht kan, is al heel prettig. Mogelijk kan dit ook op andere coschaplocaties worden aangesteld. Er wordt benoemd dat op veel locaties is reeds een vertrouwenspersoon aangesteld. Echter is dit bij veel studenten niet bekend.
- Een coassistent heeft een melding gemaakt bij de coördinator van het coschap ouderengeneeskunde. De coassistent heeft als reactie gekregen dat het zou worden opgepakt, maar er vervolgens niets meer over gehoord. De opleiding zal dit bespreken met de coschapcoördinatoren.
- Een andere coassistent geeft in de chat aan dat bepaalde opmerkingen niet altijd als 'grensoverschrijdend' aanvoelen omdat het in de vorm van een grap wordt gebracht. In dat geval is het extra moeilijk om er iets van te zeggen.
- Mevr. Dekker geeft aan meer haar best te gaan doen om de app onder de aandacht te brengen. Zij wil benadrukken dat alles betrouwbaar zal blijven. Het gaat niet om melden of niet-melden, het gaat er ook om wat je kan doen met de steun van een ander om de situatie wel zelf te bespreken, zodat het geen klacht hoeft te worden.
- Een coassistent benoemt dat coassistenten vaak het gevoel hebben dat botte opmerkingen erbij horen en dat het te zwaar voelt om dit te melden. Het voelt alsof er iets ernstigs gebeurd moet zijn alvorens er een melding wordt gedaan. In de chat wordt aangegeven dat de minder leuke opmerkingen, die niet enorm grensoverschrijdend aanvoelen, de leercurve en het werkplezier in de weg kunnen zitten. Dit voelt dan te klein om een melding te doen. Tevens is het soms algemeen bekend dat iemand vervelende opmerkingen maakt of vervelend gedrag vertoont. Andere artsen ontwijken deze persoon dan ook, maar er wordt niks aan gedaan. Kunnen meldingen ook worden gedaan bij kleinere dingen, zoals een nare opmerking? De opleiding geeft aan dat zij ook de lading lezen van een melding en dat studenten niet bang hoeven te zijn dat de opleiding het groter maakt dan nodig. Soms kan een kleine opmerking naar een arts al genoeg zijn om de arts bewust te maken van hoe hij of zij overkomt.
- Een coassistent geeft in de chat aan dat een app zeker nodig is. Het liefst bespreek je grensoverschrijdend gedrag op de afdeling, maar het is een goede manier om een situatie laagdrempelig te melden, net als een VIM melding.
- De coassistenten zijn blij dat de opleiding zo bezig is met grensoverschrijdend gedrag. Ook de workshop 'grenzen aangeven' is hierbij van toegevoegde waarde.

Dagelijkse begeleiding, wat kan de ANIOS je leren?

De Geneeskundestudent heeft onder coassistenten gepeild wat zij als redenen beschouwen dat beoordelaars niet genoeg van coassistenten zien om adequate beoordelingen te geven. De resultaten hiervan worden kort besproken. Het merendeel van de coassistenten hebben aangegeven dat er te veel wisseling van begeleiders is, dat er weinig tijd samen wordt doorgebracht, dat beoordelaars niet aanwezig zijn met patiëntencontact en dat beoordelaars het te druk hebben met andere taken. Andere, minder genoemde redenen zijn dat er te weinig kansen bestaan om jezelf te laten zien en dat er te veel gestudeerd moet worden.

Via een poll wordt de mening van de aanwezigen gevraagd over onderstaande onderwerpen:

- *Hoeveel procent van de tijd word je begeleid door een ANIOS op de werkvloer?*
 - Nooit = 0%.
 - 0 tot 25% van de tijd = 4%.
 - 25 tot 50% van de tijd = 30%.
 - 50 tot 75% van de tijd = 43%.
 - 75 tot 100% van de tijd = 22%.
- *Ik heb wel eens het gevoel dat ik iets niet mag doen of minder leer omdat een arts-assistent zich graag wil profileren op locatie?*
 - Altijd = 0%.
 - Meestal = 0%.
 - Soms = 43%.
 - Zelden tot nooit = 57%.
- *Ik voel ruimte om vragen te stellen op coschaplocatie.*
 - Altijd = 4%.
 - Meestal = 83%.
 - Soms = 13%.
 - Zelden tot nooit = 0%.
- *Als ik een vraag stel of om hulp bij een handeling of lichamelijk onderzoek wordt daar wel eens niet leuk of afwijzend op gereageerd.*
 - Altijd = 0%.
 - Vaak = 13%.
 - Soms = 78%.
 - Zelden tot nooit = 9%.

De aanwezigen reageren op de volgende stelling: *“Ik heb het gevoel dat de ANIOS/AIOS op een dag genoeg tijd voor mij maakt en adequaat genoeg is om mij als coassistent actief iets te leren.”*

- Een coassistent geeft aan het gevoel te hebben dat A(N)IOS wel tijd willen vrijmaken voor coassistenten, maar dat dit niet lukt door drukte op de afdeling of het spreekuur. De coassistent merkt geen verschil tussen de tijd die een ANIOS of AIOS heeft.
- Een andere coassistent geeft aan dat er wel ruimte wordt vrijgemaakt als je actief aangeeft dat je iets wil leren. Ook wordt opgemerkt dat de ANIOS vaak hard voor zichzelf aan het werk zijn om in opleiding te komen, waardoor het begeleiden van coassistenten op de achtergrond verdwijnt. De coassistent heeft tijdens een dienst gevraagd om steriel te mogen staan, maar kreeg als reactie dat het niet zo werkt en de coassistent onderaan de hiërarchie staat. Daarentegen zijn er ook genoeg ervaringen dat A(N)IOS wel bereid zijn om dingen uit handen te geven om de coassistent wat te leren.
- Er wordt geopperd dat er een verschil is tussen de beginnende AIOS en een AIOS die al langer in opleiding is. Een andere coassistent heeft niet het idee dat er een verschil hiertussen zit. Het ligt meer aan het feit dat sommige arts-assistenten juist meer of minder affiniteit met onderwijs geven hebben. Aan de andere kant zijn sommige A(N)IOS nog minder ervaren, waardoor ze minder tijd hebben voor de coassistent en meer met hun eigen handelen bezig zijn.
- Soms vragen A(N)IOS aan het begin van de dag naar de specifieke leerdoelen van de coassistent, zodat ze hierop kunnen focussen. Dit wordt als positief ervaren. Je zou dit ook als coassistent zelf kunnen aangeven, hier wordt vaak positief op gereageerd door artsen. Een coassistent is van mening dat het niet alleen de taak van de A(N)IOS is om de coassistent dingen bij te brengen. De coassistent kan hier zelf een meer actieve rol in spelen en proactief leerdoelen opstellen.
- Dhr. Wenisch benoemt dat er vanuit het IOO (VUmc) een cursus ‘Teach the teacher’ is, waarbij A(N)IOS van het VUmc leren hoe zij coassistenten kunnen begeleiden. Ook is er een

dergelijke cursus voor specialisten. Mevr. Daelmans geeft aan dat in grotere perifere klinieken soortgelijke cursussen worden aangeboden.

- Een coassistent geeft aan dat zij vaak onderwijsmomenten mist, omdat verpleegkundestudenten en/of A(N)IOS hierbij voorrang krijgen. De reden die hiervoor wordt gegeven is dat de verpleegkundestudent/A(N)IOS straks zelfstandig het werk moet doen, terwijl zij zelf van mening is dat de coassistent dit ook moet kunnen. Mevr. Daelmans benoemt dat dit probleem bekend is bij de opleiding. Dit is echter belangrijk voor het groeien van de competenties en het vergaren van kennis gedurende de opleiding. Zij wil graag de coassistenten en de Co-Raad VU vragen mee te denken over hoe het curriculum kan worden vormgegeven om ondersteuning te bieden bij de groei in deze competenties en kennisvergaring.
 - Een coassistent denkt dat coassistenten meer kunnen groeien en betere begeleiding kunnen krijgen indien zij voor langere periode op één afdeling zullen zitten. Momenteel heeft zij de ervaring dat ze tijdens één coschap wekelijks op een andere afdeling staat, waardoor het meer voelt als een soort snuffelstage.
 - Het is belangrijk dat coassistenten zelf hun groei bijhouden in plaats van dat iemand anders dat voor hen doet. Dit zal ook in Programmatisch Toetsen meer naar voren komen. De coassistent moet hier meer de regie innemen, maar begeleiders moeten dit ook toelaten.

3. Afsluiting

Mevr. Daelmans bedankt de coassistenten en de aanwezigen vanuit de opleiding voor het bijwonen van het masterforum en voor hun inspanning. Zij benadrukt dat dit een belangrijk overleg is om de kwaliteit van de opleiding te waarborgen. Een coassistent vertelt het masterforum voor het eerst te hebben bijgewoond, maar n het heeft ervaren als een erg prettige manier van feedback geven waarbij goede onderwerpen zijn besproken.

Vanuit de Co-Raad VU worden de organisatoren (Co-Raad VU, FSR, studentassessor) en de aanwezigen van de opleiding bedankt. De winnaar van de Compendium Scheurkalender 2022 wordt bekendgemaakt en alle aanwezigen zullen later de notulen en de Pathé Thuis code via de mail ontvangen.

Het masterforum werd om 15.58u gesloten.